

behøves, enten nu Regjeringen vil tage den i sin Haand gjennem en almindelig eller en speciel legislativ Bemyndigelse; og, skulde Regjeringen ikke ville nogen af Delene, da maatte Repræsentationen i alt Fald til den Tid, naar den dertil finder Anledning, selv kunne sætte Sagen i Bevægelse.

Ministeren for Kirke- og Under- viisningsvæsenet:

Hvis det ærede 4de Medlem for 7de Kred (Forchhammer) har været correct i sin Udtalelse, idet han bemærkede, at der — hvis jeg forstod ham ret — var 3 af Udvalgets Medlemmer, som havde stemt imod denne Sags Overgang til anden Behandling, saa forekommer det mig at være noget uretfærdigt af ham, naar han nu bebrejder Udvalget, at det ikke har taget Sagen paa den Maade, som han meente at være den rigtige. Men naar paa den anden Side det ærede Udvalgs Fleertal har troet at finde Grund til at lade være at behandle Sagens Realitet i den Omstændighed, at der ikke i den var iagttaget, hvad der kunde være passende ligeoverfor Kirken, maa jeg, især naar jeg sammenholder dette med den Ytring af det ærede 4de Medlem for 7de Kred, at han kunde fristes til at bebrejde Ministeren, at han ikke paa et tidligere Standpunkt af Sagen havde indhentet en Betænkning fra Biskopperne, vise den heri liggende Bebrejdelse bort fra mig. Jeg troer ikke, at der har været nogen Anledning for Cultusministeren til under denne Sags Behandling i det andet Thing at indhente en Betænkning fra Biskopperne. Jeg maa erkjende, at det ærede 4de Medlem for 7de Kred fuldkomment correct har fremskillet de Mangler, der hæfte ved det, som man nu maa kalde en Repræsentation for Kirken, enten man nu betragter det som en Repræsentation, hvori Menighedernes ogsaa burde være repræsenterede, eller som en Repræsentation for Kirkens Lærere. I begge Tilfælde er Repræsentationen saa mangelfuld, at man kan fristes til at sige, at den ingen Repræsentation er. Smidlertid erkjender jeg, at det er fuldkommen naturligt og fuldkommen rigtigt, og at det ikke bør undlades af nogen Cultusminister, især naar han, ikke tillige har været Kirkens Embedsmand, at ind-

hente Betænkninger fra de Mænd, som ere de Øverste i den geistlige Kærestand, inden han fremkommer med noget Lovforslag. Det vilde være en Feil, om han vilde sætte nogen Lovforanstaltning i Bevægelse uden at have indhentet en saadan Erklæring. Men nærværende Sag er jo, som det høie Thing fuldtvel mindes, ikke sat i Bevægelse fra Cultusministerens Side, og det vilde have været fuldkommen uhenigtsmæssigt, hvis Cultusministeren, efterat Sagen var sat igang, vilde have indhentet nogen Betænkning fra Biskopperne. Forsaavidt der dernæst har været talt om, hvorvidt der i det Hele fra Cultusministerens Side kunde tænkes at give Biskopperne og Landemoderne eller blot Biskopperne Leilighed til at erklære sig over, hvorvidt et af Rigsdagens begge Afdelinger vedtaget Lovforslag skulde have kongelig Stabfæstelse, saa vil jeg, for at Sagen kan staae fuldstændig klar, ikke tilbageholde den Ytring, at dette ikke vil være min Fremfærd. Jeg vil ikke indlade mig paa at erhverve et Overtjøn af Biskopperne, naar jeg skal tage min Bestemmelse om, hvad jeg som Cultusminister bør tilraade Hans Majestæt eller ikke. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Thinget nu vil fremme denne Sag eller ikke vil fremme den, vil jeg ikke udtale mig hverken for eller imod; dette Spørgsmaal henstiller jeg fuldstændigt. Hvis Resultatet bliver, at Thinget nægter Sagens Overgang til 3die Behandling, vil jeg i Udvalgets Udtalelser, forsaavidt jeg i et Votum af Thinget maatte see en Tilskyntning til disse, finde en Opfordring for mig til uden Ophold at indhente Kirkens Betænkning over Sagen, ved at forelægge Sagen for Biskopperne og Landemoderne. Der er endnu et Punkt, som jeg troer vil have nogen Betydning for de ærede Medlemmer, naar de skulle tage deres Beslutning om, hvorvidt de ville stemme for eller imod Lovforslagets Overgang til 3die Behandling og dermed Sagens videre Fremme. Det er det Punkt, hvorvidt det er sandsynligt, at Cultusministeren ad administrativt Veie kan og vil ordne Forholdene med Hensyn til Nazarethkirken. Derpaa vil jeg svare med et ubetinget Nei; jeg vilde ikke ansee mig for competent til ad administrativt Veie at ordne bemeldte